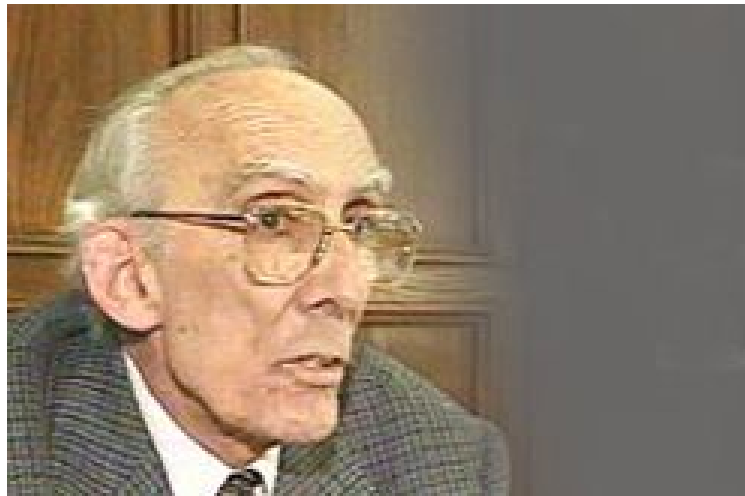

Josep Benet, l'antifranquista transversal

Us oferim el pròleg del primer volum de les seves memòries

La mort de [Josep Benet](#) ha coincidit amb la publicació del primer volum de les seves memòries, 'Memòries I. De l'esperança a la desfeta 1920-1939' ([Ed. 62](#)), que arriba avui (27 de març) a les llibreries. Comenta el volum l'editor del llibre, [Xavier Folch](#), que també va ser amic seu. Us n'ofereim el [pròleg](#) (en pdf).

Catòlic i catalanista

[Xavier Folch](#), l'editor de les memòries, explica a VilaWeb que el llibre relata els primers dinou anys d'en Benet, que són els de formació de la seva personalitat: 'Era un noi d'origen social pobre i es va formar, en part, a Montserrat. Després va estudiar als jesuïtes de Sarrià, com a fàmul (per pagar-se els estudis feia de criat dels alumnes rics). En aquest volum de memòries vas veient que hi ha dues coses que pesen en la seva formació: la religió i la política de Catalunya.'

Continua Folch: 'Un dels moments més dramàtics per a Benet fou el començament de la guerra, el desori absolut i la persecució religiosa. Milers de catòlics, entre aquests molts capellans, pel sol fet de ser-ho foren assassinats. I Benet en posa a les memòries un fotimer d'exemples. Durant la guerra, per una banda, està amb l'església clandestina i alhora és un republicà que combat.'

'En aquest volum també fa salts endavant per parlar d'alguns fets i personatges. Per exemple, per criticar Carles Sentís i defensar la catalanitat de Gaziol, i també relaciona moltes vegades el paper de Tarradellas durant la guerra amb el seu paper de després.'

Al pròleg Benet fa una crítica contundent del conseller Joan Saura i del Memorial Democràtic (per la manera com s'institueix) i és aquest desacord un dels motors que l'impulsen a escriure les memòries. De fet, segons Folch, Benet ha deixat escrit molt de material, fins i tot un índex de les memòries, però encara no sap si aquest material és prou unitari per a fer-ne un llibre. En canvi, sí que ha deixat el llibre 'Joan Peiró, afusellat'.

L'home més important de Catalunya

Xavier Folch recorda que va conèixer Benet l'any 1964: 'En Pere Portabella i jo recollíem signatures per a alguna causa dels estudiants universitaris. Vam visitar Maurici Serrahima al seu despatx del carrer de Petritxol, per demanar-li la signatura. Ens va dir: 'No teniu la signatura de Josep Benet? És l'home més important de Catalunya.' Aquella frase em va restar gravada. El vam anar a veure i, des d'aquell dia, va començar una amistat que ha durat fins avui. Jo no sé si ha estat l'home més important de Catalunya, però sí que estic convençut que és la persona més important en la lluita contra la dictadura.' Per què? 'El va començar abans que ningú, des de les primeres reunions clandestines a la universitat l'any 1939, va participar en totes les batalles, i algunes, les va proposar ell. I ell, que era demòcrata-cristià d'ideologia, va ser un home clau perquè el PSUC fos acceptat pels sectors antifranquistes més moderats.'

'També en López Raimundo em va explicar una vegada (i en Benet m'ho va confirmar) que el PSUC havia tingut la idea, força absurda per una altra banda, de fer una llista conjunta entre el PSUC i el PSC, presidida per Josep Benet. El PSC no en va voler saber res. I López Raimundo va dir a la gent del PSC: En Benet ideològicament és més a prop vostre, però és més amic nostre.'

M. S.

27 març 2008

Una notícia de [VilaWeb.cat](#)

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)